

योएलचे पुस्तक आणि लौदीकेयाची सातव्या-दिवशीची अँडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक बावीस

Jeff Pippenger

2026-01-02

क्रमांक बावीस

मागील लेखात आपण प्राचीन इस्राएलच्या चार उल्लेखांपैकी “सर्पसंतती” या पिढीपर्यंत अर्ध्या मार्गावर आलो होतो. मत्तयामध्ये योहान आणि येशू दोघेही फरीसी व सदुकी यांना सर्पसंततीची पिढी असे संबोधतात. योहान अशा परीक्षण-प्रक्रियेच्या आरंभाविषयी प्रतिनिधित्व करतो, जी त्याने शिकविले तेव्हा ओळखली जाते की, जो येशू त्याच्या मागून येईल, तो आपले खळे पूर्णपणे शुद्ध करील. शिबाची राणी आणि निनवे यांचा उल्लेख करून येशूने योहानाच्या परीक्षण-प्रक्रियेत न्याय-प्रक्रियेचाही समावेश करून भर घातली. न्याय चौथ्या पिढीत घडतो, आणि न्यायामधील एक वर्ग सर्पस्वरूप प्रकट करतो, कारण त्यांचा पिता सैतान आहे. येशूने चौथ्या पिढीने चिन्ह मागण्याचा मुद्दाही जोडला, जेव्हा ते चिन्ह उघडपणे त्यांच्या समोरच होते.

मत्तय तेवीसमध्ये फरीशी आणि सदुकी यांच्यावरचे “धिक्कार” मांडलेले आहेत, आणि परीक्षेची व न्यायाची प्रक्रिया पुन्हा अंतिम पिढीशी संबंधित ठरते. बाविसावा अध्याय तेवीसाव्या अध्यायातील धिक्कारांची पार्श्वभूमी तयार करतो.

फरीशी एकत्र जमले असता, येशूने त्यांना विचारले, म्हणाला, ख्रिस्ताविषयी तुम्हांला काय वाटते? तो कोणाचा पुत्र आहे?

ते त्याला म्हणाले, दाविदाचा पुत्र.

तो त्यांना म्हणाला, मग दावीद आत्म्यात त्याला प्रभु कसा म्हणतो, असे म्हणत, परमेश्वर माझ्या प्रभूस म्हणाला, तू माझ्या उजव्या हाताला बस, जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझ्या पायांखाली पायपीठ करीत नाही? तर दावीद त्याला प्रभु म्हणतो, मग तो त्याचा पुत्र कसा आहे?

आणि कोणीही त्याला एक शब्दही उत्तर देऊ शकला नाही; आणि त्या दिवसापासून पुढे कोणालाही त्याला आणखी प्रश्न विचारण्याचे धाडस झाले नाही. मत्तय 22:41-46.

पुढील कोणत्याही परस्परक्रियेसाठी दार बंद झाल्यावर, येशू पुढील अध्यायात आठ धिक्कार मांडतो. तेराव्या वचनात स्वर्गाच्या राज्याची दारे बंद केल्याबद्दल धिक्कार आहे. स्वर्गाच्या दारांतूनच उत्तरकाळचा पाऊस ओतला जातो. हे आठ धिक्कार त्या लोकांविषयी आहेत जे असे घोषित करतात की, जे दार कोणताही मनुष्य उघडू शकत नाही ते ते उघडतात, आणि जे दार कोणताही मनुष्य बंद करू शकत नाही ते ते बंद करतात. दर्शनात, सिस्टर व्हाइट यांना असे दाखविण्यात आले की जे ख्रिस्तामागे अतिपवित्र स्थानी गेले नाहीत, ते आपल्या प्रार्थना त्या रिकाम्या पवित्र स्थानी पाठवीत होते, जिथे सैतान ख्रिस्त असल्याचे भासवून त्यांना सर्व काही ठीक आहे असा विश्वास देत होता. त्यांनी पवित्र स्थान पुन्हा उघडले होते, आणि अतिपवित्र स्थान बंद केले होते.

“यहुद्यांनी ख्रिस्ताला नाकारून त्याला क्रूसावर खिळण्याच्या त्यांच्या वर्तनाकडे अनेकजण भयाने पाहतात; आणि त्यांच्यावर झालेल्या लज्जास्पद अत्याचारांचा इतिहास वाचताना, त्यांना असे वाटते की ते त्यांच्यावर प्रेम करतात, आणि पेत्राने जसे त्याला नाकारले तसे ते केले नसते, किंवा यहुद्यांनी जसे त्याला क्रूसावर खिळले तसे ते केले नसते. परंतु सर्वांच्या अंतःकरणांचे वाचन करणाऱ्या देवाने, त्यांनी येशूसाठी असल्याचे ज्या प्रेमाचे भासविले, त्या प्रेमाची कसोटी लावली आहे. पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचा स्वीकार कसा झाला, हे सर्व स्वर्गाने अत्यंत गाढ रुचीने पाहिले. परंतु जे अनेकजण येशूवर प्रेम करीत असल्याचा दावा करीत होते, आणि क्रूसाची कथा वाचताना अश्रू ढाळीत होते, त्यांनी त्याच्या आगमनाच्या शुभवर्तमानाची थट्टा केली. आनंदाने संदेशाचा स्वीकार

करण्याऐवजी, त्यांनी त्याला भ्रम ठरविले. ज्यांना त्याच्या प्रकट होण्याची आवड होती त्यांचा त्यांनी द्वेष केला आणि त्यांना मंडळ्यांबाहेर काढून टाकले. ज्यांनी पहिला संदेश नाकारला, त्यांना दुसऱ्यापासून काही लाभ होऊ शकला नाही; तसेच मध्यरात्रीच्या पुकाऱ्यापासूनही त्यांना काही लाभ झाला नाही, जो त्यांना विश्वासाद्वारे येशूसह स्वर्गीय पवित्रस्थानातील परमपवित्र स्थानी प्रवेश करण्यास तयार करण्यासाठी होता. आणि पहिले दोन संदेश नाकारल्यामुळे, त्यांनी आपली समज इतकी अंधकारमय करून टाकली आहे की, परमपवित्र स्थानी जाण्याचा मार्ग दाखविणारा तिसऱ्या देवदूताचा संदेश त्यांना काहीच प्रकाश देऊ शकत नाही. मला दाखविण्यात आले की, जसे यहूद्यांनी येशूला क्रूसावर खिळले, तसेच नामधारी मंडळ्यांनी या संदेशांना क्रूसावर खिळले आहे; आणि म्हणून त्यांना परमपवित्र स्थानी जाणाऱ्या मार्गाचे काही ज्ञान नाही, आणि तेथे येशूच्या मध्यस्थीचा त्यांना काहीही लाभ होऊ शकत नाही. जसे यहूदी आपली निष्फळ अर्पणे अर्पण करीत होते, तसेच हे लोकही येशूने सोडून दिलेल्या त्या विभागाकडे आपल्या निष्फळ प्रार्थना अर्पण करीत आहेत; आणि या फसवणुकीने संतुष्ट झालेला सैतान धार्मिक स्वरूप धारण करतो, आणि स्वतःला ख्रिस्ती म्हणविणाऱ्या या लोकांची मने स्वतःकडे वळवितो, आपल्या सामर्थ्याने, चिन्हांनी आणि खोट्या अद्भुत गोष्टींनी कार्य करून, त्यांना आपल्या सापळ्यात घट्ट अडकवून ठेवण्यासाठी." Early Writings, 258-261.

चौदावे वचन विधवांच्या घरांचा घास करणारे आणि दीर्घ प्रार्थना करणारे यांच्यावरचा धिक्कार आहे. पंधराव्या वचनातील धिक्कार असा आहे की, ते आपल्या धर्मातरितांना स्वतःपेक्षा दुष्प्रत नरकाची संताने बनवितात. सोळाव्या वचनापासून बाविसाव्या वचनापर्यंत दुष्ट लोक मंदिराची शपथ घेत आहेत.

"ही सिस्टर व्हाईट यांची वचने नाहीत, तर परमेश्वराची वचने आहेत, आणि त्यांच्या दूताने ती मला तुम्हांला देण्यासाठी दिली आहेत. देव तुम्हांला आवाहन करीत आहे की, यापुढे तुम्ही त्याच्या विरोधी हेतूंनी कार्य करू नये. जे लोक स्वतःला ख्रिस्ती म्हणवितात, परंतु सैतानाचे गुण प्रकट करीत आहेत, आणि आत्म्याने, वचनाने व कृतीने सत्याच्या प्रगतीस विरोध करीत आहेत, व निश्चितच सैतान ज्या मार्गाने त्यांना नेत आहे त्या मार्गाने चालत आहेत, अशा लोकांविषयी पुष्कळ सूचना देण्यात आल्या. आपल्या अंतःकरणाच्या कठोरतेमुळे त्यांनी असा अधिकार बळकावून घेतला आहे, जो कोणत्याही प्रकारे त्यांचा नाही, आणि जो त्यांनी कदापि वापरू नये. महान शिक्षक म्हणतो, 'मी उलथून टाकीन, उलथून टाकीन, उलथून टाकीन.' बॅटल क्रीकमध्ये लोक म्हणतात, 'परमेश्वराचे मंदिर, परमेश्वराचे मंदिर आम्ही आहोत'; परंतु ते सामान्य अग्नी वापरीत आहेत. देवाच्या कृपेने त्यांची अंतःकरणे मृदू व नम्र झालेली नाहीत." Manuscript Releases, volume 13, 222.

तेवीसाव्या आणि चोवीसाव्या वचनांत न्याय, दया आणि विश्वासूपणा यांकडे दुर्लक्ष केल्याबद्दल धिक्कार आहे. पंचवीसावे आणि सव्वीसावे वचन प्याल्याच्या बाहेरचा भाग स्वच्छ करण्याचे ढोंग, पण आतील भाग स्वच्छ न करण्याविषयी आहे.

"'हा खजिना आपल्याजवळ आहे,' प्रेषित पुढे म्हणाला, 'मातीच्या भांड्यांत, जेणेकरून सामर्थ्याची उत्कृष्टता देवाची ठरावी, आमची नव्हे.' देवाने आपले सत्य निष्पाप देवदूतांद्वारे जाहीर करू शकले असते, परंतु ही त्याची योजना नाही. तो आपल्या उद्दिष्टांच्या परिपूर्तीसाठी साधन म्हणून दुर्बलतेने वेढलेल्या मनुष्यांची निवड करतो. हा अमूल्य खजिना मातीच्या भांड्यांत ठेवण्यात आला आहे. मनुष्यांद्वारे त्याचे आशीर्वाद जगापर्यंत पोहोचविले जाणार आहेत. त्यांच्याद्वारे त्याचे तेज पापाच्या अंधकारात प्रकाशमान होणार आहे." द अॅक्ट्स ऑफ द अपॉस्टल्स, 330.

मग सत्तावीसावे आणि अठ्ठावीसावे वचन दुष्टांना शुभ्र चुन्याने फासलेल्या कबरांसारखे ओळखते, आणि यशया अध्याय बावीस मधील शेब्नाशी त्याचा संबंध जोडते; तेथे शेब्ना तो तयार करीत असलेल्या अद्भुत कबरेमुळे स्वतःची बढाई मारत होता, परंतु तो त्यात कधीच असणार नव्हता; कारण देव त्याला आपल्या मुखातून दूरच्या मैदानात फेकून देणार होता. त्या दूरच्या मैदानाचे प्रतिनिधित्व बेथेलच्या खोट्या संदेष्ट्याच्या कबरेद्वारे होते, ज्यामुळे आज्ञाभंग करणाऱ्या संदेष्ट्याला त्याच कबरेत पुरले जावे लागले. मग आठवा धिक्कार असे म्हणतो:

हाय तुम्हांवर, शास्त्री आणि परुशी लोकांनो, ढोंगी हो! कारण तुम्ही संदेष्ट्यांच्या कबर बांधता आणि नीतिमानांच्या स्मारकांना अलंकृत करता; आणि म्हणता, जर आम्ही आमच्या पित्यांच्या दिवसांत असतो, तर आम्ही संदेष्ट्यांच्या रक्तपातात त्यांच्याबरोबर सहभागी झालो नसतो. म्हणून तुम्ही स्वतःच स्वतःविषयी साक्ष देता की, तुम्ही त्या लोकांची संताने आहात ज्यांनी संदेष्ट्यांचा वध केला. तर मग, तुमच्या पित्यांच्या पापमापाचे परिमाण पूर्ण करा.

हे सर्पानो, हे विषारी सापांच्या पिढीहो, तुम्ही नरकाच्या दंडापासून कसे सुटाल?

म्हणून पाहा, मी तुमच्याकडे संदेष्टे, ज्ञानी पुरुष आणि शास्त्री पाठवितो; आणि त्यांपैकी काहींना तुम्ही ठार माराल व क्रूसावर खिळाल; आणि काहींना तुम्ही तुमच्या सभास्थानांत फटके माराल, आणि नगरानगरांत त्यांचा छळ कराल; यासाठी की पृथ्वीवर सांडलेले सर्व नीतिमान रक्त तुमच्यावर येवो, नीतिमान हाबेलाच्या रक्तापासून ते बरखियाचा पुत्र जखऱ्या याच्या रक्तापर्यंत, ज्याला तुम्ही मंदिर व वेदी यांच्या मधोमध ठार मारले.

खरोखर मी तुम्हांला सांगतो, या सर्व गोष्टी या पिढीवर येतील. मत्तय 23:29-36.

सर्प, जे विषारी सापांच्या पिढीचे आहेत, त्या उताऱ्यात न्यायाधीन ठरत आहेत. त्या उताऱ्यात न्याय शेबाच्या राणी आणि निनवे यांच्या साक्षींवर आधारित नसून, हाबेलापासून जखऱ्यापर्यंतच्या रक्तावर आधारित आहे. चौथी पिढी, जी विषारी सापांची आहे, तिचा न्याय प्राचीन इस्राएलच्या बाह्य इतिहासातील दोन साक्षीदारांद्वारे आणि प्राचीन इस्राएलच्या अंतर्गत इतिहासातील दोन साक्षीदारांद्वारे केला जातो. लूक अध्याय तीन हा चौथ्या आणि अंतिम पिढीतील विषारी सापांविषयीच्या चार उल्लेखांपैकी अंतिम उल्लेख आहे, आणि तो केवळ मत्तय अध्याय तीन यास समांतर आहे. हे चार उल्लेख ओळख करून देतात की देवाच्या घराण्याच्या अंतिम न्यायाच्या काळात, चौथ्या पिढीमध्ये, एक वर्ग आपला स्वभाव सैतानाचे पुत्र व कन्या म्हणून प्रकट करील, आणि दुसरा वर्ग देवाचे पुत्र व कन्या म्हणून. जो परीक्षेचा प्रक्रियात्मक काळ विभाजनास आरंभ करतो, तो त्या वेळी सुरू होतो जेव्हा कराराच्या दूतासाठी मार्ग तयार करणारा दूत अरण्यात आपला आवाज उंचावतो.

पवित्र शास्त्राच्या पवित्र विणकामात, नावे ही केवळ ओळखचिन्हे नसून कुजबुजलेल्या भविष्यवाण्या आहेत—इतिहासाच्या पृष्ठभागाखाली गायली गेलेली दुसरी गीते, जी उद्धारार्थे हृदय प्रकट करतात. आदामपासून नोहापर्यंतच्या वंशजांच्या नावांचे अर्थ एक विधान म्हणून क्रमबद्ध केले असता, त्या वंशावळीने दर्शविलेल्या इतिहासाशी सुसंगत असा संदेश निर्माण होतो. Adam याचा अर्थ “man” आहे, आणि Seth याचा अर्थ “appointed” आहे. Enosh याचा अर्थ “mortal” (मृत्यूच्या अधीन) आहे, आणि Kenan याचा अर्थ “sorrow” आहे. “देवाची स्तुती/आशीर्वाद” (Mahalalel) याच्या द्वारे स्वर्ग “खाली येईल” (Jared). स्वर्ग “समर्पित किंवा अभिषिक्त” (Enoch) म्हणून खाली आला, ज्याने आपला पुत्र Methuselah (“when he dies, it shall be sent”) याच्या द्वारे न्यायाचा संदेश घोषित केला. त्याचा मृत्यू पवित्र आत्म्याच्या “सामर्थ्यशाली” ओतप्रोत वर्षावाचा परमोच्च बिंदू ठरणार होता; हा Lamech (श्वास) याने Methuselah याच्याशी संयुक्त होण्यात दर्शविला आहे, जसा मध्यरात्रीचा आक्रोश दुसऱ्या देवदूताशी संयुक्त झाला. Methuselah हा दुसरा देवदूत होता आणि Lamech हा मध्यरात्रीचा आक्रोश होता, ज्याचा परमोच्च बिंदू Noah च्या जलप्रलयात झाला.

अजून अधिक संक्षेपाने मांडल्यास, ही नावे असे जाहीर करतात: “मनुष्याला पहिल्या आदामामुळे मर्त्यत्व, शोक व मृत्यू यांच्या अधीन नेमण्यात आले; परंतु देवाच्या आशीर्वादाद्वारे, ख्रिस्ताने स्वतःला खाली येण्यासाठी अर्पण केले, क्रूसावरील आपल्या मृत्यूद्वारे न्यायाचा उद्घोष करित, ज्याच्या पश्चात पवित्र आत्म्याचे सामर्थ्यशाली ओतणे झाले.”

ही दहा नावे सुवार्तेचा संदेश संक्षेपाने व्यक्त करतात, तसेच सृष्टीपासून उत्तरकाळातील पावसापर्यंत पृथ्वीच्या इतिहासाचा मागोवा घेतात आणि अखेरीस द्वितीय आगमनात परिपूर्ण होतात. नावांमध्ये दडलेले हे प्रतीकात्मक तत्त्व प्रकटीकरण ग्रंथात आपल्या समांतर रूपात आढळते. उत्पत्ति अल्फा वंशावळीचे दर्शन घडविते, आणि प्रकटीकरण 7 मधील 144,000 हे शिक्कामोर्तब झालेल्या अवशेषांमध्ये ओमेगा परिपूर्ती सादर करतात.

यहूदा म्हणजे “स्तुती,” रूबेन म्हणजे “पहा, एक पुत्र,” गाद म्हणजे “सुदैव/सेना,” आशेर म्हणजे “सुखी/धन्य,” आणि नफ्ताली म्हणजे “झुंज.” मनश्शे म्हणजे “विसर पाडणारा,” शिमोन म्हणजे “ऐकणे,” लेवी म्हणजे “जोडलेला/संलग्न,” इस्साखार म्हणजे “प्रतिफळ,” जबुलून म्हणजे “मान/निवास,” योसेफ म्हणजे “वाढ,” आणि बन्यामीन म्हणजे “उजव्या हाताचा पुत्र.”

जे यहूदाच्या वंशातील सिंहाचे अनुसरण करतात, ते देवाची पुत्रे आहेत; याकोबाप्रमाणे देवाशी झुंज देण्याच्या परीक्षेच्या प्रक्रियेतून जात असताना ते शुभभाग्याने आशीर्वादित ठरतात. या संघर्षाद्वारे, देवाचे वचन ऐकण्याने उत्पन्न होणाऱ्या पवित्रीकरणाच्या प्रक्रियेत त्यांची पापे विस्मरणात जातात; आणि याच प्रक्रियेमुळे ते करारसंबंधाने ख्रिस्ताशी जोडले जातात. त्यांचे पारितोषिक असे की, देव त्यांचा उपयोग करून आपल्या राज्याची वृद्धी करीत असताना—बाबेलमधून महान समुदायाला आपल्या उजव्या हाताचे पुत्र म्हणून बोलावून काढित असताना—ते स्वर्गीय स्थानी बसविले जाऊन, ख्रिस्ताबरोबर त्याच्या सिंहासनावर सन्मानाने वास करतात.

लेआचे सहा पुत्र रूबेन, यहूदा, शिमोन, लेवी, इस्साखार आणि जबुलून होते. तिची दासी जिल्पा, जिच्या नावाचा अर्थ “सुगंधित थेंब” असा होतो, हिला दोन पुत्र होते—गाद आणि आशेर. राहेलचे दोन पुत्र योसेफ आणि बिन्यामीन होते. राहेलची दासी बिल्हा हिच्या नावाचा अर्थ “लाजरी किंवा भित्री” असा होतो आणि तिचे पुत्र दान आणि नफ्ताली होते. संदेष्ट्यात्मक दृष्ट्या येथे दिलेली वंशावळ विचार करण्यासाठी अनेक रेषा प्रदान करते. उत्पत्ति अध्याय पाचमधील अल्फा आणि दहा पिढ्यांप्रमाणे नव्हे, तर ओमेगाला बारा वंशज आहेत, आणि त्याचे स्वतःचे विशिष्ट संदेष्ट्यात्मक चल आहेत. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांत दानचा उल्लेख केलेला नाही आणि मनश्शेने त्याचा भाऊ एफ्राईम याची जागा घेतली.

उत्पत्तीतील अल्फा वंशावळीचा प्रकाशनातील ओमेगा वंशावळीशी मेळ बसतो, कारण उत्पत्ती ख्रिस्ताच्या तारणातील दैवी कार्याची ओळख करून देते, आणि प्रकाशन त्या लोकांची ओळख करून देते जे त्या अल्फा भविष्यवाण्याच्या ओमेगा परिपूर्तीत, अल्फा भविष्यवाणीत मांडलेल्या त्या नेमक्या अभिवचन व भविष्यवाणीची परिपूर्ण पूर्तता करतात.

या दोन रेषांचा उपयोग धर्मशास्त्रज्ञांकडून अनेकदा केला जातो, परंतु कधीही “ओळीवर ओळ” या पद्धतीच्या दृष्टीकोनातून केला जात नाही. उत्पत्ति आणि प्रकटीकरण यांतील दोन वंशावळ्या या गोष्टीच्या दोन साक्षी पुरवितात की देव दुय्यम स्तरावर बोलतो. एक भाषा म्हणजे जशी ती नोंदविली आहे तसे लिखित साक्ष्य, आणि त्या साक्ष्यामधील एक दुय्यम रेषा प्रतीकात्मक स्तरावर मांडलेली आहे. धर्मशास्त्रज्ञ सामान्यतः उत्पत्ति आणि प्रकटीकरण यांतील नावांच्या अर्थाद्वारे पोचविलेल्या संदेशाविषयीच्या पृष्ठभागी निरीक्षणांपलीकडे जात नाहीत. ते जे पाहतात त्याला एक नवलरूप गोष्ट मानतात, जी नावांच्या अर्थातील रूपक पाहण्याच्या त्यांच्या पवित्रतादर्शक क्षमतेने सिद्ध झाल्याप्रमाणे त्यांच्या स्वतःच्या मानवी बुद्धीविषयी अधिक बोलते. इश्माएलाच्या बारा पुत्रांमध्ये मांडलेला संदेश ते कधीच पाहत नाहीत. मत्तय आणि लूक यांतील येशूच्या वंशावळ्या त्यांना योग्य रीतीने दिसत नाहीत. यहूदाच्या शेवटच्या सात राजांच्या वंशावळ्या, इस्राएलच्या शेवटच्या सात राजांच्या वंशावळ्या, यहूदाच्या पहिल्या सात राजांच्या वंशावळ्या किंवा इस्राएलच्या पहिल्या सात राजांच्या वंशावळ्या देखील त्यांना दिसत नाहीत.

जेव्हा मी असे म्हणतो की त्यांना दिसत नाही, तेव्हा माझा अर्थ असा असतो की तुम्ही जर Google ला विचारले की या वंशावळींबद्दल काही शिकवणी आहेत काय, तर उत्पत्तीतील आदामापासून नोहापर्यंतच्या वंशावळीबाबत उत्तर “होय” असे येते, आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांबाबतही “होय” असेच येते. परंतु ते उत्पत्ती अध्याय अकरामधील अब्रामच्या दहा वंशजांना या प्रकारे लागू करतात काय? नाही. ते काईनची वंशावळ आणि शेठची वंशावळ लागू करतात काय? होय; परंतु त्यांच्या प्रत्यक्ष अर्थापासून इतके दूर जाऊन, की जणू ते एखाद्याच दुसऱ्या विषयावर आहेत. मत्तय आणि लूक यांतील ख्रिस्ताच्या वंशावळींचाही ते निःसंशय विचार करतात, परंतु पुन्हा एकदा, ते उद्दिष्टापासून फारच दूर चुकतात. तुम्ही विचारता, त्याचे महत्त्व काय? कारण या भविष्यसूचक वंशरेषांचा एक विहंगावलोकन देण्याचा माझा हेतू आहे, आणि सुरुवातीपासूनच हे स्पष्ट करावयाचे आहे की बायबलमधील भविष्यवाणीचे प्रतीक म्हणून चौथ्या पिढीचे महत्त्व ओळखण्याचा मी प्रयत्न करीत आहे. या वंशावळींचे

विहंगावलोकन त्या दृष्टीने सहाय्यभूत ठरेल; परंतु जो कोणी असा विचार करील की पुढे येणारा या गोष्टीचा साधा सारांश म्हणजेच या वंशरेषांबद्दल समजण्यासारखे सर्वकाही आहे, तर ती त्याच्या बाजूने निष्काळजीपणाच ठरेल.

उत्पत्ति ग्रंथाच्या चौथ्या आणि पाचव्या अध्यायांत, आदामापासून नोहापर्यंतच्या वंशावळीनंतर, आपल्याला वंशावळीच्या दोन ओळी आढळतात. त्या दोन ओळी काईनाच्या वंशजांनी आणि सेठाच्या वंशजांनी दर्शविलेल्या आहेत. आदामापासून नोहापर्यंतची वंशावळी दहा वंशजांचे प्रतिनिधित्व करित होती, त्याउलट सेठाची आणि काईनाची ओळ या दोन्ही प्रत्येकी आठ वंशजांची ओळख करून देतात. या कारणास्तव, त्यांचा विचार चार-चार अशा दोन कालखंडांप्रमाणे केला पाहिजे. सेठ आणि काईन हे कराराचे प्रतीक आहेत, आणि काईन त्यांचे प्रतिनिधित्व करतो जे यशया अठ्ठावीस आणि एकोणतीस मध्ये मृत्यूशी करार करतात, जो पूरासारख्या प्रचंड फटक्याच्या वेळी रद्द केला जाणार आहे. हे तेच आहेत जे आपली घरे वाळूवर बांधतात. जे खडकावर बांधतात, ते जीवनाचा करार करतात; पहिल्या पेत्राच्या दुसऱ्या अध्यायात ज्यांनी प्रभू चांगला आहे याचा आस्वाद घेतला आहे, आणि जे “निवडलेली पिढी” आहेत, असे त्यांचे वर्णन केले आहे. “अनेक” वाळूवर बांधतात, परंतु “थोडके” निवडलेले असतात.

काइनची वंशावळ ही नावांच्या संगीतमय रचनेतील एक बंडखोर स्वर आहे, कारण ती नावे मानवी वैभवाचे प्रतिनिधित्व करतात, जे स्वर्गाकडून प्रहार झाल्यानंतर व्यर्थ ठरते आणि उद्देशहीन भटकंतीकडे नेते. इशान्याकडे दुर्लक्ष करून काइनची पिढी सूडबुद्धीने भरलेल्या मानवी सामर्थ्याच्या आच्छादनाखालील एका खोट्या देवत्वाची घोषणा करते; हे देवत्व मानवकलेच्या रूपांनी दर्शविलेले असून लोखंडी संस्कृती घडविते—सुंदर, पण हिंसक, आणि आशाहीन. शेवटचे विधान हे नावांवरून उलगडणाऱ्या काइनच्या आठ पिढ्यांतील संदेशाचा एक संक्षिप्त आढावा आहे.

सेठाची वंशपरंपरा कृपेने कैनाच्या वंशपरंपरेस प्रत्युत्तर देते. मानवजातीस नेमून दिलेल्या मानवी दुर्बलतेत, जे देवाचा धावा करतात त्यांचा शोक स्वर्ग उतरून येत असता स्तुतित परिवर्तित होईल. परीक्षाकालाच्या अवधीत, “आशा” या आर्त हाकेपर्यंत, महिमेकडे उन्नत होणाऱ्या मार्गावर विश्वासूपणे चालत राहिल्यास, सुटकेच्या जलांद्वारे विश्रांती प्राप्त होते. हे शेवटचे विधान नामांपासून व्युत्पन्न झालेल्या सेठाच्या आठ पिढ्यांतील संदेशाचा एकूण आढावा आहे.

आठ पिढ्यांना प्रत्येकी चार पिढ्यांच्या दोन गटांत विभागण्याचे कारण कराराच्या पहिल्याच टप्प्यात स्थापित होते, जेव्हा मिसरातील दास्यत्वाविषयीची भविष्यवाणी ४०० वर्षांची असल्याचे ओळखली जाते, आणि तसेच ही ४०० वर्षे चौथ्या पिढीत समाप्त होतील असेही दर्शविले जाते. जेव्हा पौलाची साक्ष अल्फा-कराराच्या भविष्यवाणीत समाविष्ट केली जाते, तेव्हा ती प्रत्येकी २१५ वर्षांच्या अशा दोन कालखंडांची निर्मिती करते, ज्यांपैकी प्रत्येक कालखंड चार पिढ्यांनी बनलेला होता. ४३० वर्षांतील या आठ पिढ्या २१५ वर्षांच्या दोन कालखंडांचे प्रतिनिधित्व करतात. पहिला कालखंड योसेफाला ओळखणाऱ्या त्या चांगल्या फरोहाने प्रतिनिधित्व केला आहे. २१५ वर्षांनंतर, योसेफाला न ओळखणारा एक नवा फरोह झाला. त्यानंतर चार पिढ्यांचा पुढील संच सुरू झाला.

आठ पिढ्या दोन कालखंडांत समान रीतीने विभागलेल्या असून, प्रत्येकी चार पिढ्यांचा स्वतंत्र कालखंड असा त्यांचा स्पष्ट निर्देश होत असल्याने, कैन आणि सेथ यांच्या आठ पिढ्यांनाही त्याच प्रकारे लागू करणे समर्थित ठरते. अशी लागूकरणे केल्यावर, सेथच्या आठ पिढ्या कैनच्या आठ पिढ्यांशी समांतर ठरतात. कैन त्या अनेकांचे प्रतिनिधित्व करतो जे पशूची खूप ग्रहण करतात, आणि सेथ त्या थोडक्यांचे प्रतिनिधित्व करतो जे देवाचा शिक्का ग्रहण करतात. कैन हा मानवतेचे चिन्ह आहे, आणि सेथ हा नोहाच्या कराराच्या संदर्भात दिव्यता-संयुक्त मानवतेचे चिन्ह आहे; तर योसेफ आणि मोशे यांची वंशरेषा अब्रामाच्या कराराच्या संदर्भात आहे.

त्यानंतर अध्याय अकरामध्ये, शेमपासून अब्रामपर्यंतच्या दहा नावांद्वारे निवडलेल्या लोकांची वंशावळ दर्शविली आहे. अध्याय अकरा ही बाबेलच्या मनोऱ्याची कथा आहे, परंतु तसेच अब्राहामाद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या निवडलेल्या लोकांची वंशावळही आहे. अध्याय अकरा अशा निवडलेल्या लोकांची ओळख करून देतो, ज्यांना देवाबरोबर त्रिविध करारात प्रवेश करावयाचा होता. तिसरी आणि अंतिम पायरी अध्याय बावीसामधील इसहाकाच्या बलिदानाची होती. “अकरावा” अध्याय हा अल्फाचा आरंभ आहे आणि “बावीसावा” अध्याय हा ओमेगाचा शेवट आहे. नावांच्या

अर्थांमध्ये देवाचा आवाज ऐकण्यासाठी जी श्रद्धा आवश्यक आहे, तीच त्याच्या वचनाच्या संख्यांकनामध्ये त्याचा आवाज ऐकण्यासाठीही आवश्यक आहे. धर्मशास्त्रज्ञांनी लक्षात न घेतलेला वंशावळीचा एक उपयोग म्हणजे इश्माएलची वंशावळ, जो इस्लामचे प्रतीक आहे.

आणि इश्माएलाच्या पुत्रांची ही नावे त्यांच्या नावांनुसार, त्यांच्या पिढ्यानुसार अशी आहेत: इश्माएलाचा ज्येष्ठ नेबायोथ; आणि केदार, आणि अद्वेएल, आणि मिब्साम, आणि मिश्मा, आणि दूमा, आणि मस्सा, हदार, आणि तेमा, येतूर, नाफीश, आणि केदमा. हे इश्माएलाचे पुत्र, आणि ही त्यांची नावे, त्यांच्या नगरांप्रमाणे आणि त्यांच्या किल्ल्यांप्रमाणे; त्यांच्या राष्ट्रांनुसार बारा अधिपती. उत्पत्ति 25:13-16.

या बारा नावांच्या व्याख्या एकत्र करून विधानरूपाने मांडल्या असता, ते असे वाचते: “भविष्यवाणीनुसार इश्माएलाचे वंशज हे फलद्रूप, काळ्या वर्णाचे लोक आहेत, जे योद्धे म्हणून ख्यातनाम आहेत; परंतु ११ ऑगस्ट १८४० रोजी आणि त्यानंतर ११ सप्टेंबर २००१ रोजी ते ऐतिहासिकदृष्ट्या आणि भविष्यवाणीनुसार शोकाकुल झाले. बायबलमधील इतिहासात त्यांना पूर्वेकडील पुत्र असे म्हटले जाते. त्यांचा उगम अरबस्थानातून झाला, जिथे हिब्रू पवित्रस्थानातील सेवांमध्ये वापरले जाणारे सुगंधी मसाले उत्पन्न होतात. “Assassins” हा शब्द इस्लामी इतिहासातून उद्भवलेला असून, तो मौनात घडवून आणल्या जाणाऱ्या मृत्यूचे प्रतिनिधित्व करतो. क्रूसेड्सच्या काळात इस्लामने कॅथोलिक युरोपला वेढले, घेरले आणि घेराबंदी केली; परंतु त्यानंतरच्या त्यांच्या संयमाने १८४० ते १८४४ या काळातील पुनरुज्जीवनाच्या आगमनाची, तसेच 9/11 पासून रविवारच्या कायद्याच्या संकटापर्यंतच्या कालावधीची चिन्हांकित केली. इश्माएलाच्या पुत्रांच्या बारा नावांच्या व्याख्या वरील विधानात ठळक अक्षरप्रकाराने सर्व प्रतिनिधित्व केल्या आहेत.”

इश्माएलाच्या वंशरेषेतील बारा नावे, इश्माएलालाही त्या यादीत धरल्यास, तेरा होतात. “बंडखोरी” याचे प्रतीकात्मक अंक तेरा आहे; हागारने जे केले ते हाच स्वभाव दर्शवणारे होते, आणि त्यातूनच अब्राहामाने हागार व इश्माएल यांना हाकलून देण्यास अनुमती दिली. पौल हा प्रसंग प्राचीन इस्राएलाला देवाच्या करारातील लोक म्हणून हाकलून देण्याचे वर्णन करण्यासाठी वापरतो, आणि त्याच वेळी देव आपल्या ख्रिस्ती वधूसोबत करार प्रस्थापित करीत होता.

कारण असे लिहिले आहे की, अब्राहामास दोन पुत्र होते; एक दासीपासून आणि दुसरा स्वतंत्र स्त्रीपासून. परंतु जो दासीपासून झाला तो देहानुसार जन्मला; आणि जो स्वतंत्र स्त्रीपासून झाला तो अभिवचनाद्वारे जन्मला. या गोष्टी रूपकात्मक आहेत; कारण या दोन करार आहेत; एक सीनाय पर्वतापासून, जो दास्यत्वास जन्म देतो, तो हागार आहे. कारण हा हागार अरबस्तानातील सीनाय पर्वत आहे, आणि जो आताचा यरुशलेम आहे त्याच्याशी तद्रूप आहे; आणि तो आपल्या लेकरांसह दास्यत्वात आहे. परंतु जो वरील यरुशलेम आहे तो स्वतंत्र आहे, आणि तो आपणा सर्वांची माता आहे. कारण असे लिहिले आहे, “हे वांझ, जी प्रसव करीत नाहीस, आनंद कर; हे प्रसववेदना न भोगणाऱ्या, उसळून ये आणि मोठ्याने आक्रोश कर; कारण जिने पती गमावला आहे तिला पती असलेल्या स्त्रीपेक्षा फार अधिक मुले आहेत.” आता, बंधूनों, इसहाकाप्रमाणे आपण अभिवचनाची मुले आहोत. परंतु त्या वेळी जो देहानुसार जन्मला होता त्याने आत्म्यानुसार जन्मलेल्या त्याचा छळ केला; तसेच आता देखील आहे. तरी शास्त्र काय म्हणते? “दासीला आणि तिच्या पुत्राला हाकलून दे; कारण दासीचा पुत्र स्वतंत्र स्त्रीच्या पुत्राबरोबर वारस होणार नाही.” म्हणून, बंधूनों, आपण दासीची नव्हे, तर स्वतंत्र स्त्रीची मुले आहोत. गलतीकरांस 4:22-31.

इश्माएल हा इस्लामचे प्रतीक आहे, आणि इश्माएलची माता हागार ही मृत्यूच्या कराराच्या मंडळीचे प्रतीक आहे. इसहाक हा ख्रिस्ती धर्माचे प्रतीक आहे, आणि सारा ही जीवनाच्या कराराच्या मंडळीचे प्रतीक आहे. या कारणास्तव, इश्माएलाला बारा पुत्र झाले, कारण बारा ही देवाच्या करारातील लोकांचे प्रतीकात्मक संख्या आहे, आणि इस्लाम हा देवाच्या करारातील लोकांचा बनावट प्रतिरूप आहे.

सुवार्तामध्ये ख्रिस्तासाठी दोन वंशावळ्या आहेत. एक मत्तयामध्ये आणि दुसरी लूकामध्ये.

आणि याकोबापासून योसेफ जन्मला, जो मरियेचा पती होता; तिच्यापासून येशू जन्मला, ज्याला ख्रिस्त म्हणतात. तर अब्राहामापासून दावीदपर्यंत सर्व पिढ्या चौदा पिढ्या आहेत; आणि दावीदपासून बाबेलमध्ये नेले जाईपर्यंत चौदा पिढ्या आहेत; आणि बाबेलमध्ये नेले गेल्यापासून ख्रिस्तापर्यंत चौदा पिढ्या आहेत. आता येशू ख्रिस्ताचा जन्म असा झाला: त्याची माता मरिया हिचा योसेफाशी साखरपुडा झालेला असता, ते एकत्र येण्यापूर्वी, ती पवित्र आत्म्यापासून गर्भवती असल्याचे आढळले. मत्तय 1:16-18.

मत्तयाच्या वंशावळीत चौदा-चौदाच्या तीन समकालिक अवध्या दर्शविल्या आहेत, ज्या मिळून बेचाळीसची एक अवधि बनते. कराराच्या इतिहासाचा अल्फा असलेल्या मोशेच्या संबंधात ख्रिस्त हा कराराच्या इतिहासाचा ओमेगा आहे. मोशेने भविष्यवाणी केली की ख्रिस्त "त्याच्यासारखाच" असेल. मोशेच्या एकशे वीस वर्षांच्या जीवनात चाळीस वर्षांच्या तीन अवध्या होत्या. मोशेच्या जीवनातील प्रत्येक चाळीस वर्षांची अवधि, ओळीवर ओळ लावल्याप्रमाणे ठेवली असता, कादेश येथे समाप्त होते; जे 1863 आणि रविवारच्या कायद्याचे प्रतीक आहे. ख्रिस्ताच्या तीन अवध्या दावीद, बाबेलमधील बंदिवास, आणि ख्रिस्ताने क्रूसावर आपल्या रक्ताने कराराची पुष्टी केली त्या बिंदूपर्यंत समाप्त होतात. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी दावीद विजयी मंडळीच्या उन्नयनाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि दुसरी रेषा रविवारच्या कायद्याच्या वेळी मूर्ख कुमारिका बाबेलकडे नेल्या जात असल्याचे दर्शविते. तिसरी अवधि क्रूसावर समाप्त होते, जो पुन्हा एकदा रविवारच्या कायद्याचा आदर्शरूप नमुना ठरतो, जिथे ख्रिस्त अब्राहामाच्या कराराची पुष्टी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांबरोबर आणि नोहाच्या कराराची पुष्टी मोठ्या लोकसमुदायाबरोबर करतो.

या दोन रेषा एकमेकींवर अधोरेखित केल्यावर काय समजते, ते आश्चर्यकारक आहे. मोशेची एकशे वीस वर्षे नोहाच्या १२० वर्षांशी जोडली जातात, आणि ख्रिस्ताच्या बेचाळीस पिढ्या रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी बेचाळीस प्रतीकात्मक महिन्यांसाठी राज्य करणाऱ्या ख्रिस्तविरोधकाशी जोडल्या जातात.

आणि परमेश्वर म्हणाला, माझा आत्मा मनुष्यासोबत सदैव वाद करीत राहणार नाही; कारण तोही देहधारी आहे; तरी त्याचे दिवस एकशे वीस वर्षांचे असतील. उत्पत्ति 6:3.

मत्तयाच्या वंशावळीसमवेत, जी अब्राहामाच्या करारावर भर देते, लूकाने मांडलेली ख्रिस्ताची वंशावळ सृष्टीपर्यंत पोहोचते; अशा प्रकारे एदेनमध्ये आदामाने भंग केलेल्या जीवनाच्या करारावर ती भर देते. लूकाची वंशावळ येशूपासून सुरू होते आणि त्याच्या वंशपरंपरेतून मागे मागे जात आदामापर्यंत पोहोचते, ज्याची ओळख देवाचा पुत्र अशी दिली आहे. ही रेषा परिपूर्ण दुसऱ्या आदामावर समाप्त होते, आणि ती परिपूर्ण पहिल्या आदामापासून सुरू होते. पहिल्या आदामापासून दुसऱ्या आदामापर्यंत एकूण ७७ पिढ्या मांडल्या आहेत.

पवित्र शास्त्रांतील वंशावळ्या सत्याच्या रेषांचे प्रतिनिधित्व करतात. एखादे सत्य स्थापन करण्यासाठी आवश्यक असलेल्या साक्षीपेक्षा कितीतरी अधिक अशा अनेक रेषा आपण आत्ताच ओळखल्या आहेत. वंशावळीच्या त्या रेषांमध्ये ऐतिहासिक परिपूर्तीचा आणि भावी भविष्यवाण्यांचा आवाज अंतर्भूत आहे, आणि त्या रेषांमध्ये गुपितांचा अद्भुत संख्या-गणक पलमोनी याचाही आवाज आहे, कारण त्या रेषांमध्ये ठेवलेल्या संख्यात्मक गूढार्थांमुळे दुसरा आवाज प्रदान केला जातो. हे दोन आवाज आणखी एका तिसऱ्या आवाजासह ऐकू येतात—तो म्हणजे अद्भुत भाषाशास्त्रज्ञाचा आवाज, ज्याने सर्व गोष्टी निर्माण केल्या आणि जो सर्व गोष्टींवर, मनुष्यांची, स्थळांची आणि वस्तूंची नावे यांसह, नियंत्रण ठेवतो.

जेव्हा योहान त्याच्या मागे असलेला आवाज पाहण्यासाठी वळला, तेव्हा तो बहुजलांच्या आवाजाप्रमाणे होता; आणि दानियेलाला जेव्हा तेच दर्शन झाले, तेव्हा त्याचा आवाज समुदायाच्या आवाजाप्रमाणे होता. पवित्रशास्त्रांचा पृष्ठभागावरील संदेश, तसेच त्या संदेशासोबत आढळणारी नावे, आणि त्या संदेशातील संख्यांकनही—हे एकाच उताऱ्यातील तीन स्वर आहेत. जेव्हा तुम्ही या तीन स्वरांसह असलेली एक ओळ घेऊन ती समांतर ओळीच्या वर ठेवता, तेव्हा ते तीन स्वर अनेक स्वर होतात.

आणि सिंहासनातून एक वाणी निघाली, जी म्हणाली, "आमच्या देवाची स्तुती करा, त्याचे सर्व सेवकांनो, आणि जे त्याचे भय बाळगता, लहान आणि मोठे, तुम्ही सर्व." आणि मी जणू मोठ्या लोकसमुदायाचा आवाज, आणि

जणू अनेक पाण्यांचा नाद, आणि जणू प्रचंड मेघगर्जनांचा आवाज ऐकला, जो म्हणत होता, “हालेलूया; कारण सर्वशक्तिमान प्रभु देव राज्य करीत आहे.” प्रकटीकरण 19:5, 6.

इसाएलच्या राजांमध्ये काही अत्यंत महत्त्वपूर्ण वंशावळ्या आढळतात. उत्तरेकडील राज्य असलेल्या इसाएलचे पहिले सात राजे अहाब, येजेबेल आणि एलियाह यांच्यापर्यंत येऊन समाप्त होतात; अशा रीतीने ते रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतात. उत्तरेकडील वंशांच्या शेवटच्या सात राजांची रेषा रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होते आणि दानियेल 12 मध्ये मिखाएल उभा राहतो त्या वेळी, म्हणजे मानवी कृपामुदतीच्या समाप्तीपर्यंत येऊन समाप्त होते. यहूदाचे पहिले सात राजे रविवारच्या कायद्यापासून मिखाएल उभा राहेपर्यंतचा इतिहास दर्शवितात, आणि शेवटचे सात राजे रविवारच्या कायद्याकडे नेणारा इतिहास ओळखून देतात. दोन वंशावळीच्या रेषा—दोन्हीत एक अल्फा इतिहास आणि एक ओमेगा इतिहास आहे. अल्फा इतिहास म्हणजे 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा कालखंड, आणि ओमेगा कालखंड म्हणजे रविवारच्या कायद्यापासून कृपामुदतीच्या समाप्तीपर्यंतचा कालखंड. इसाएलचे पहिले सात राजे यहूदाच्या शेवटच्या सात राजांशी अनुरूप आहेत; आणि इसाएलचे शेवटचे सात राजे यहूदाच्या पहिल्या सात राजांशी अनुरूप आहेत.

आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“शेवटपर्यंत स्थिर राहा”

“[प्रकटीकरण 1:1, 2, उद्धृत.] संपूर्ण बायबल हे एक प्रकटीकरण आहे; कारण मनुष्यांस दिले जाणारे सर्व प्रकटीकरण ख्रिस्ताद्वारेच येते, आणि सर्व काही त्याच्यामध्ये केंद्रित आहे. देवाने आपल्या पुत्राद्वारे आम्हांशी भाषण केले आहे; निर्माण आणि उद्धार या दोन्हीमुळे आम्ही त्याचे आहोत. या अखेरच्या दिवसांसाठीचे सत्य देण्यासाठी, आणि जे लवकरच घडून येणे आवश्यक आहे ते त्याला दाखविण्यासाठी, ख्रिस्त पातमोस बेटावर निर्वासित असलेल्या योहानाकडे आला. येशू ख्रिस्त हा दैवी प्रकटीकरणाचा महान विश्वस्त आहे. पृथ्वीच्या इतिहासातील अंतिम प्रसंगांत आपण कशाची अपेक्षा ठेवावी, याचे ज्ञान आपल्याला त्याच्याद्वारेच प्राप्त होते. देवाने हे प्रकटीकरण ख्रिस्ताला दिले, आणि ख्रिस्ताने तेच योहानास कळविले.”

“प्रभूचा प्रिय शिष्य योहान हाच ही प्रकटीकरणप्राप्ती करण्यासाठी निवडलेला होता. प्रथम निवडलेल्या शिष्यांपैकी तो शेवटचा जिवंत उरलेला होता. नव्या कराराच्या व्यवस्थेखाली त्याचा जसा गौरव झाला, तसाच जुन्या कराराच्या व्यवस्थेखाली संदेष्टा दानिएलचा गौरव झाला होता.”

योहानापर्यंत पोहोचवावयाची जी सूचना होती, ती इतकी महत्त्वाची होती की ख्रिस्त स्वतः स्वर्गातून आपल्या सेवकाला ती देण्यासाठी आला आणि त्याला ती मंडळ्यांकडे पाठवण्यास सांगितले. ही सूचना आपल्या काळजीपूर्वक व प्रार्थनापूर्वक अभ्यासाचा विषय असली पाहिजे; कारण आपण अशा काळात जगत आहोत की जेव्हा पवित्र आत्म्याच्या शिक्षणाखाली नसलेले लोक खोटे सिद्धांत आणतील. हे लोक उच्च पदांवर उभे राहिलेले आहेत, आणि त्यांच्या मनात पूर्ण करावयाच्या महत्त्वाकांक्षी योजना आहेत. ते स्वतःला उंचावण्याचा आणि सर्व परिस्थितीचे संपूर्ण रूपांतर करण्याचा प्रयत्न करतात. देवाने आपल्याला अशा लोकांपासून सावध राहण्यासाठी विशेष सूचना दिली आहे. पृथ्वीच्या इतिहासाच्या अंतिम प्रसंगांत जे काही घडणार आहे ते पुस्तकात लिहावे, अशी त्याने योहानाला आज्ञा दिली.

“काळ संपल्यानंतर, देवाने आपल्या विश्वासू अनुयायांच्या हाती वर्तमान सत्याची अमूल्य तत्त्वे सोपविली. ही तत्त्वे त्यांना दिली गेली नाहीत ज्यांचा पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांच्या घोषणेत काहीही सहभाग नव्हता. ती त्या कार्यकर्त्यांना देण्यात आली ज्यांचा प्रारंभापासून या कार्यात सहभाग होता.”

“ज्यांनी या अनुभवांतून प्रवास केला आहे, त्यांनी त्या तत्त्वांबाबत खडकाप्रमाणे अढळ राहिले पाहिजे, ज्यांनी आम्हांस सातव्या-दिवसाचे अॅडव्हेंटिस्ट बनविले आहे. त्यांनी देवाबरोबर सहकारी कामगार व्हावे, त्याच्या शिष्यांमध्ये साक्ष बांधून ठेवावी आणि व्यवस्था मुद्रांकित करावी. ज्यांनी आमच्या कार्याची स्थापना बायबलसत्याच्या पायावर करण्यात भाग घेतला, ज्यांना त्या खूणचिन्हांची जाणीव आहे ज्यांनी योग्य मार्ग

निर्देशित केला आहे, त्यांना अत्युच्च मूल्याचे कामगार मानले पाहिजे. त्यांना सोपविण्यात आलेल्या सत्यांविषयी ते वैयक्तिक अनुभवातून बोलू शकतात. या पुरुषांनी आपला विश्वास अविश्वासामध्ये परिवर्तित होऊ देऊ नये; त्यांनी तिसऱ्या देवदूताचा ध्वज आपल्या हातांतून काढून घेतला जाऊ देऊ नये. त्यांनी आपल्या भरवशाच्या आरंभास शेवटपर्यंत दृढ धरून ठेवले पाहिजे.”

“परमेश्वराने जाहीर केले आहे की आपण समारोपाच्या कार्यात प्रवेश करीत असताना भूतकाळाचा इतिहास पुनः सांगितला जाईल. या अंतिम दिवसांसाठी त्याने दिलेले प्रत्येक सत्य जगासमोर घोषित केले जावे. त्याने स्थापन केलेला प्रत्येक स्तंभ दृढ केला जावा. देवाने स्थापन केलेल्या पायावरून आपण आता बाजूला होऊ शकत नाही. आपण आता कोणत्याही नव्या संघटनेत प्रवेश करू शकत नाही; कारण याचा अर्थ सत्यापासून धर्मत्याग होईल.”

“वैद्यकीय मिशनरी कार्याला अशा प्रत्येक गोष्टीपासून शुद्ध व निर्मळ केले जाणे आवश्यक आहे, जिच्यामुळे देवाच्या लोकांच्या भूतकाळातील अनुभवाविषयी विश्वासणाऱ्यांचा विश्वास दुर्बल होईल. पापाच्या प्रवेशामुळे एदेन, सुंदर एदेन, अधःपतित झाले. आता आपल्या कार्याच्या आरंभीच्या स्थापनेत ज्यांनी सहभाग घेतला त्या पुरुषांच्या अनुभवाचे पुनरुच्चारण करण्याची गरज आहे.

“वेळोवेळी आपण जगातील मोठ्या पुरुषांच्या मृत्यूविषयक सूचना वाचतो. त्यांचा काळ अचानक येतो, जणू एका क्षणातच. बरेच जण, जे उत्तम आरोग्यात आहेत असे समजले जाते, मेजवानीनंतर, किंवा स्वतःच्या उन्नतीसाठी स्वार्थी योजना आखल्यानंतर मरतात. हा शब्द निघतो, ‘तो आपल्या मूर्तीशी जुळून गेला आहे; त्याला तसेच राहू द्या.’ याचा अर्थ असा की, प्रभु आता त्याला अपायापासून राखित नाही. अचानक मृत्यू येतो, आणि त्याच्या जीवनकार्याची किंमत तरी काय? त्याचे जीवन अपयशी ठरले आहे. झाड पडते, कारण ज्याने त्यास धरून ठेवलेली शक्ती होती ती त्याला त्याच्या मूर्तिपूजक अर्पणाकडे सोडून देते.”

“पुरुष आणि स्त्रिया आनंद घेण्यासाठी काहीतरी शोधण्यात गर्क झालेले आहेत. ते व्यर्थासाठी आपले प्राण विकतात, आणि देव आपली दीर्घसहनशील सहनशीलता मागे घेतो. त्यांना त्यांच्या निवडीवर सोडून दिले जाते.॥”

“असे काही लोक आहेत की, जे वर्तमान सत्यावर विश्वास ठेवत असल्याचा दावा करीत असताना त्यांनी आपला विश्वास अधःपातित केला आहे आणि प्रकाशात चालण्यास नकार दिला आहे. आता कोण आपली स्वार्थी, सांसारिक तत्त्वे बाजूस ठेवील? आता कोण आत्म्याचे मूल्य प्रत्यक्ष जाणण्याचा प्रयत्न करील? मनुष्याने जर संपूर्ण जग मिळविले, आणि स्वतःचा आत्मा गमावला, तर त्याला काय लाभ होईल? किंवा मनुष्य आपल्या आत्म्याच्या बदल्यात काय देईल? तुम्ही जीवनाच्या भाकरीसाठी आणि तारणाच्या पाण्यासाठी भुकेले व तहानलेले आहात काय? ज्यांच्यासाठी ख्रिस्त मरण पावला त्या आत्म्यांचे मूल्य तुम्हाला जाणवते काय? जे ख्रिस्ती असल्याचे मानले जातात, ते आपल्या विश्वासाच्या कबुलीप्रमाणे जगत आहेत काय? त्यांना आत्म्याचे मूल्य कळते काय? ते सत्याच्या आज्ञापालनाद्वारे आपले आत्मे शुद्ध करण्याचा प्रयत्न करीत आहेत काय?”

Manuscript Releases, volume 20, 150, 151.